

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

Nr. 12.

15 czerwca 1928.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

Str.

15. Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa o przekazywaniu przez sądy administracji lasów państwowych wartości skradzionego drzewa oraz grzywnien, orzeczonych na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 1878 r. o kradzieżach leśnych. 202
16. Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1928 r. w sprawie wzajemnego zwalniania obywateli Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Serbów, Chorwatów i Słowieńców od składania kaucji aktorycznej 202

OKÓLNIKI:

- Nr. 1387/II. A./28 w sprawie doręczania pism sądowych przez gminy na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i okręgu sądu okręgowego w Katowicach. 203
- Nr. 1388/III. A. W./28 w sprawie upoważnienia naczelników więzień do przenoszenia w stan spoczynku, przyznawania i wymierzania uposażenia emerytalnego funkcjonariuszom więziennym i pozostałym po nich wdowom i sierotom 203
- Nr. 1389/II. G.S./28 w sprawie zamknięć rachunkowych za okres budżetowy 1927/28 204
- Nr. 1390/I. U./28 w sprawie trybu odstępowania swoich praw przez dzierżawców wieczystych dóbr państwowych 207
- Nr. 1391/I. U./28 w sprawie urlopów wypoczynkowych dla sędziów, pragnących uczęszczać na kursa Akademii Prawa Międzynarodowego w Hadze. 211

PISMO OKÓLNE:

- Nr. 1187/II. G.S./28 w sprawie sposobu wypisywania asygnacji 212

KOMUNIKATY:

w sprawie prowadzenia księgi kredytów i wydatków budżetowych . . .	216
w sprawie ustanowienia delegata Rządu dla spraw uregulowania własności Kościoła	216

ZAWIADOMIENIA:

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 5 czerwca 1928 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej	217
--	-----

RUCH SŁUŻBOWY

218

ADWOKATURA:

a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	224
--	-----

15.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa o przekazywaniu przez sądy administracji lasów państwowych wartości skradzionego drzewa oraz grzywien, orzeczonych na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 1878 r. o kradzieżach leśnych.

§ 1. W wypadkach, w których w myśl §§ 9 i 34 ustawy z dnia 15 kwietnia 1878 r. o kradzieżach leśnych (Pr. Zb. ust. str. 222) orzeczona wartość skradzionego drzewa oraz grzywna przypada Skarbowi Państwa, sądy przekazują wspomniane kwoty, o ile zostały ściągnięte, administracji lasów państwowych.

§ 2. Przekazywanie, określone w § 1, winno być dokonywane w drodze przelewu ściągniętych kwot na konto czekowe właściwej dyrekcji lasów państwowych w Poczłowej Kasie Oszczędności.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze, na którym obowiązuje ustawa z dnia 15 kwietnia 1878 r. o kradzieżach leśnych (Pr. Zb. ust. str. 222), piątego dnia po dniu ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

Minister Skarbu:

G. Czechowicz

Minister Rolnictwa:

K. Niezabytowski

16.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 maja 1928 r. w sprawie wzajemnego zwalniania obywateli Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa Serbów, Chorwatów i Słoweńców od składania kaucji aktorycznej.

Ministerstwo Sprawiedliwości w Belgradzie reskryptem z dnia 11 listopada 1927 r. L. 62648 wydało zarządzenie, aby od obywateli polskich, występujących przed sądami jugosłowiańskimi jako powodowie w sprawach cywilnych, nie żądano składania kaucji aktorycznej.

Wobec zapewnionej w ten sposób wzajemności sądy polskie winny obywateli Królestwa Serbów, Chorwatów i Słoweńców zwalniać od obowiązku składania tej kaucji (art. 571 l. 5 upc. ros. i uwaga 2 do tego artykułu; § 57 pc. austr. i § 110 pc. niem.).

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

OKÓLNIA Nr. 1387/II. A./28

w sprawie

doręczania pism sądowych przez gminy na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i okręgu sądu okręgowego w Katowicach.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, Lublinie, Lwowie, Warszawie i Wilnie, tudzież w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Urzędy gminne położone na obszarze sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i w okręgu sądu okręgowego w Katowicach żalą się, że sądy z pozostałych części Rzeczypospolitej Polskiej zwracają się do nich z prośbą o doręczenie pism sądowych osobom na ich terenie zamieszkałym, mimo że według obowiązujących na tym obszarze przepisów, gminy nie są do tego zobowiązane; ponadto z powodu braku odpowiednich organów nie mogłyby one nawet zleceń takim zadośćuczynić.

O tem zawiadamiam wszystkie władze wymiaru sprawiedliwości w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, Lublinie, Lwowie, Warszawie i Wilnie, tudzież w okręgu sądu okręgowego w Cieszynie, — przyczem nadmieniam, że w razie potrzeby doręczenia pisma sądowego osobie zamieszkałej na obszarze określonym na wstępie, należy — poza wypadkami doręczenia przez pocztę — zwracać się o doręczenie do sądu powiatowego, w którego okręgu leży gmina, w której doręczenie ma nastąpić.

Warszawa, dnia 5 czerwca 1928 r.

Za Ministra Sprawiedliwości:

St. Car

Podsekretarz Stanu

OKÓLNIA Nr. 1388/III. A. W./28

w sprawie

upoważnienia naczelników więzień do przenoszenia w stan spoczynku, przyznawania i wymierzania uposażenia emerytalnego funkcjonariuszom więziennym i pozostałym po nich wdowom i sierotom.

Do Panów Naczelników więzień w całym Państwie i Naczelników Zakładów Wychowawczo-Poprawczych w Głazie i Wielucianach.

Na podstawie art. 26 ustęp 4 art. 27 i 66 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 6 poz. 46), upoważniam Naczelników więzień bezpośrednio podległych Ministerstwu Sprawiedliwości oraz Naczelników Zakładów Wychowawczo-Poprawczych w Głazie i Wielucianach do przenoszenia w stan spoczynku niższych funkcjonariuszów więziennych i do przy-

Rachunkowe wydatków budżetowych za okres od 1 kwietnia 1927 r. do 31 marca 1928 r.

Podpis władzy asygnującej

w sprawie

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie oraz do
Panów Prezesów sądów okręgowych w tychże okręgach apelacyjnych.

Warszawa, dnia 9 czerwca 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz

Na posiedzeniu porządkowym Zgromadzenia Ogólnego Sądu Najwyższego
z dnia 4 lutego 1928 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący: Pierwszy prezes Wł. Seyda, prezesi: Z. Dworski,
Dr. A. Mogilnicki, B. Pohorecki.

Sędziowie: Dr. R. Leżański, Dr. F. Ochimowski, O. Szeller, I. Baliński, Dr. E. St. Rappaport, Dr. W. Barański, Dr. T. Bresiewicz, K. Angerman, S. Giżycki, Dr. L. Mendelsburg, L. Błaszowski, S. Holewiński, Dr. W. Dbałowski, Dr. S. Sieradzki, M. Stefko, J. Jamont, Dr. J. Rutkowski, B. Wisznicki, K. Berezowski, Dr. J. Mierzeński, Dr. W. Sokalski, A. Kondracki, W. Żywicki, B. Wermiński, J. Dembiński, J. Hrobani, E. Lorenz, S. Wyrobek, A. Stanisławski, J. Bronisławski, Dr. S. Śliwiński, C. Zaborski, T. Filochowski, W. Müller, Dr. B. Krzyżanowski, Dr. L. Lipiński, W. Trampler, T. Mierzyński, S. Nowodworski, J. Debbicki, W. Michelis, W. Święcicki, I. Kondratowicz, M. Ostrowski, S. Zaleski, Dr. M. Wawrzkowicz, M. Grabowski, S. Suryn, P. Leśniowski,

przy udziale sędziego sądu okręgowego W. Łukaszewicza, jako sekretarza i w obecności podprokuratora J. Jureckiego rozpoznawał wniosek Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1926 r. Nr. I. U. 1619/26 o wyjaśnienie na zasadzie art. 3 ust. a) dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie ustroju Sądu Najwyższego (Dz. Pr. Nr. 15, poz. 199) następującego zagadnienia, wywołującego w praktyce wątpliwości:

Czy postanowienie b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 24 października /5 listopada 1852 roku (Dziennik Praw tom 46 str. 47) może być uważane jako zakaz sporządzania aktów notarialnych, w tem postanowieniu wymienionych, i czy może być uważane jako mające moc przepisu obowiązującego w rozumieniu art. 65, 81, 82 i 90 Ust. Not.

Po wysłuchaniu sprawozdania sędziego-referenta i wniosków podprokuratora Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1) Z osnovy powołanego pisma Ministra Sprawiedliwości wynika, iż wspomniane wątpliwości w praktyce wynikły nie co do wszystkich kategorii aktów, jakich może dotyczyć wymienione postanowienie b. Rady Administracyjnej, lecz jedynie co do aktów odstąpienia osobom trzecim praw do czasowych lub wieczystych dzierżaw dóbr państwowych. Do tego więc zakresu Sąd Najwyższy ogranicza swe rozważenia w przedmiocie poddanego jego rozstrzygnięciu pytania, zaznaczając, iż wobec analogji stanu prawnego, zasady przyjęte dla dzierżaw wieczystych, winny znaleźć zastosowanie przy wszelkich stosunkach t. zw. własności podzielonej, a więc również wieczysto — czynszowych i emfiteutycznych.

2) Materji tej dotyczą dwa przepisy, zawarte w postanowieniu b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 24 października / 5 listopada 1852 r. Art. 1 brzmi: „Dzierżawcy czasowi i wieczyści dóbr rządowych, lub szczególnych osad i dochodów, tudzież użytkujący pod innym tytułem z własności tego rodzaju, nie mogą praw im służących komu innemu odstępować, posiadłości dzielić na części, ani w czasowe posiadanie komu innemu oddawać, bez uprzedniego zezwolenia właściwego urzędu gubernjalnego, a to pod nieważnością umowy, bez takiego zezwolenia zawartej...”. Art. zaś 8 stanowi: „Regenci, pisarze i wszyscy urzędnicy do przyjmowania aktów dobrej woli upoważnieni, którzyby przyjęli i spisali akt przeciwny przepisom niniejszego postanowienia, staną się odpowiedzialnymi za szkody i stracone korzyści stronom i ulegną karom, prawem za podobne czyny przepisany...” Przepisy powyższe, jak to wynika z wyraźnego ich brzmienia, ustanawiają kategorię zakaz, zarówno dla stron — zawierania umów co do odstąpienia trzeciemu praw do czasowych lub wieczystych dzierżaw dóbr państwowych oraz wogóle wszelkich praw do własności podzielonej względem takich dóbr, w tekście przytoczonym „rządowemi” zwanych, jak i dla notariuszów — przyjmowania i sporządzania aktów urzędowych w tym względzie bez uprzedniego zezwolenia właściwych organów administracji państwowej.

3) Ustawa notarialna rosyjska z dnia 14 kwietnia 1866 r. ze zmianami, dostosowanemi do ustawodawstwa b. Królestwa Polskiego, obowiązująca na tym terenie i obecnie, w myśl przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa w Królestwie Polskiem (Dz. Urz. Dep. Spraw. z 1917 r. Nr. 1, poz. 1), zezwała w art. 65 i 240 (ten ostatni dotyczy specjalnie notariatu na ziemiach b. Królestwa Polskiego) notariuszom na sporządzanie wszelkich wyliczonych w tych artykułach czynności, w zakres notariatu wchodzących, w szczególności zaś na spisywanie dla osób zgłaszających się wszelkiego rodzaju aktów, a ograniczenia w tym względzie zacieśnia do ściśle wyliczonych w art. 65, 75 i 90 trzech zakazów. Pierwszym z nich jest zakaz sporządzania aktów przy zachodzącym pomiędzy notariuszem a stroną stosunku pokrewieństwa, powinowactwa, opieki lub przysposobienia (art. 75); drugim — przewidziany w art. 65 i znajdujący bliższe wyjaśnienie w art. 81 i 82 zakaz sporządzania aktów, specjalnie wyjętych przez prawo z własności trybu notarialnego; wreszcie trzecim — ustanowiony w art. 90 zakaz sporządzenia aktów, prawu ubliżających.

Art. 65, 81 i 82 nie odnoszą się do przypadku, gdyż dotyczą takich czynności, dla których prawo przewidywało inny, im właściwy, tryb nadania im cech autentyczności. Przekonywa o tem zarówno wyraźne brzmienie art. 65, jak i przytoczone w art. 81 i 82 wyszczególnienie kategorii tych czynności, częściowo mających tylko znaczenie historyczne wobec wygaśnięcia odnośnych stosunków prawnych np. dotyczących uwłaszczenia włościan, częściowo związanych ściśle z ustawodawstwem na terenie b. cesarstwa rosyjskiego lub odnoszących się tylko do niektórych miejscowości na terytorjum rosyjskiem i częściowo jedynie mających znaczenie ogólniejsze i mogących ewentualnie znaleźć zastosowanie na ziemiach b. Królestwa Polskiego np. względem aktów osób, pozostających pod dozorem kwarantannowym. Ponieważ jednak jest to wyli-

czenie ściśle, nie dopuszczające wykładni rozszerzającej, przeto akty ustąpienia osobom trzecim praw do czasowych lub wieczystych dzierżaw dóbr państwowych w żadnym razie nie mogą być zaliczone do wyłączonych z własności trybu notarialnego, wobec czego przyjąć należy do wniosku, iż pytanie, poddane rozstrzygnięciu Sądu Najwyższego, pozostaje aktualne jedynie w związku z art. 90 Ust. Not.

Przepis tego ostatniego artykułu stanowi: „Notariusz nie może przyjmować i sporządzać aktów, przez prawo wzbronionych, jak również takich, których treść sprzeciwia się ustawom, zabezpieczającym porządek publiczny, moralność społeczną albo cześć osób prywatnych”. Przepisem tym przeto objęty został również zakaz przyjmowania i sporządzania, bez zezwolenia władz właściwych, aktów odstąpienia praw do czasowych lub wieczystych dzierżaw dóbr państwowych, o ile powyższy zakaz posiadał moc przepisu obowiązującego.

4) Kodeks Napoleona w art. 537 głosi: „Majątki, nie należące do osób prywatnych, są zarządzane i mogą być zbywane jedynie według form i przepisów dla nich wskazanych”, odnośnie zaś do dzierżaw majątków państwowych zawiera przepis art. 1712: „Dzierżawy dóbr narodowych, gminnych i należących do zakładów publicznych poddane są urządzeniom szczególnym”.

Postanowienie b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 24 października / 5 listopada 1852 r. jest właśnie zbiorem takich przepisów i urządzeń, dotyczących dzierżaw dóbr państwowych oraz ich użytkowania pod innymi tytułami. Zgodnie zaś z art. 22 Statutu Organicznego z dnia 14 lutego 1832 r. (Dziennik Praw t. 14, str. 173), w myśl którego b. Radzie Administracyjnej powierzony został główny zarząd Królestwa Polskiego, oraz w związku z przepisami Postanowienia Królewskiego z dnia 12/24 grudnia 1832 r. o organizacji Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego (Dz. Pr. t. 15, str. 70), a także Postanowienia Królewskiego o pełnomocnictwach dla Namiestnika z dnia 17/29 kwietnia 1818 r. (Dz. Pr. t. 6, str. 17), które zachowało moc obowiązującą równolegle z ustrojem, wprowadzonym przez Statut Organiczny, b. Rada Administracyjna pod przewodnictwem Namiestnika była uprawniona w zakresie wszelkich norm i urządzeń szczególnych, z wyłączeniem jedynie „nowych praw i ustaw zmierzających do ogólnego zarządu Królestwa” (art. 29 Stat. Org.), do wydawania postanowień, które po ogłoszeniu ich w Dzienniku Praw zgodnie z „aryngą” w art. 11 Postanowienia o organizacji Rady Administracyjnej (Dz. Pr. t. 15, str. 82) przewidzianą — a więc w imieniu Cesarza za podpisem Namiestnika i z poświadczeniem Sekretarza Stanu — nabywały moc rozporządzeń obowiązujących. Władna zatem była również wydawać, z mocą prawa obowiązującego, rozporządzenia przewidziane w art. 537 i 1712 Kod. Nap., a obejmujące przepisy, dotyczące zarządu, dzierżaw i użytkowania dóbr państwowych. Gdy zaś przepisy postanowienia z dnia 24 października / 5 listopada 1852 r. ściągaly się do zagadnienia, wchodzącego w zakres porządku publicznego, to zakaz ubliżania im przez umowy prywatne znajdował całkowite oparcie w art. 6 Kod. Cyw. Król. Pol. z 1825 r.

5) Nasuwające się pytanie, czy moc obowiązującą przepisów, zawartych w pomienionem postanowieniu, można i należy uznać za rozciągającą się również na dzierżawy, zawarte przed ich wydaniem — a więc i na istniejące już wówczas dzierżawy wieczyste dóbr państwowych winno być rozstrzygnięte w sensie twierdzącym, gdyż owo postanowienie nie zawierało w istocie żadnych nowych norm prawnych i było właściwie zebraniem w jedną całość tych przepisów i urządzeń szczególnych, które już dawniej obowiązywały, a jak to słusznie zaznacza b. Rada Administracyjna na wstępie swego postanowienia, „nie dozwalały posiadaczom dóbr tego rodzaju, dowolnego zbywania i obciążania praw im służących”.

Już pruski Landrecht — na którym głównie były wzorowane stosunki własności podzielonej w b. Królestwie Polskiem, a który w myśl art. 6 i 9

Ustawy Przechodniej do Kodeksu Napoleona (Dz. Pr. Ks. Warsz. t. 2 str. 84) zachował dla takich stosunków, powstałych przed 1809 r., w podległej mu uprzednio części b. Królestwa moc obowiązującą — zastrzegł w tyt. XVIII §§ 698—703 i w tyt. XXI § 202, iż do zbywania pomiędzy żyjącymi praw wieczystej dzierżawy, podobnie jak do zbywania praw wieczysto-czynszowych, potrzebne jest zezwolenie domini directi. Odnośnie zaś do dóbr państwowych, „dobrami Narodowemi Księstwa Warszawskiego” nazwanych, dekret Króla Saskiego z dnia 31 stycznia 1810 r. (Dz. Pr. Ks. Warsz. t. II str. 133) ustanowił przepisy o wypuszczaniu takich dóbr „w Erbpacht czyli dzierżawę dziedziczną.” § 15 tych przepisów głosi: „Rzecz kupiona nie może być na części podzieloną bez wiedzy i dozwolenia Rządu, wolno atoli jest ją w całkowitości sprzedawać: lecz natenczas sprzedający Rządowi o tem donieść i do woli jego zostawić powinien, czy za złożeniem takiej sumy, jaka między dotychczasowym dziedzicem i nowym nabywcą ugodzoną została, napowrót ją nabyć zechce lub nie.” Że ten przepis — którego znaczenie staje się jasnym przy zestawieniu go z art. 1583 K. C. — już wówczas rozumiany był jako zakaz notariuszom sporządzenia aktów przelewu praw do wieczystej dzierżawy bez zezwolenia właściwej władzy rządowej, świadczy o tem okólnik Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 maja 1812 r. (Zb. przep. adm. Król. Pol. Wydział Skarbu Tom XIX o dobrach Rządowych Tyt. VI. Nr. 88), który brzmi, jak następuje: „Gdy w dobrach narodowych znajdują się posiadłości, które osobom prywatnym dominio utili, pod warunkiem opłat do Skarbu, a mianowicie opłaty laudemji przy każdej zmianie possessora czyli alienacji nadanemi zostały, i których bez konsensu Rządu alienować nie wolno, doświadczenie zaś nauczyło, że mimo takich ograniczeń własności, notariusze, nie rozważając dokładnie punktu legitymacji, bez udowodnienia konsensu i uiszczonej opłaty laudemji do Skarbu, akta alienacji między stronami prywatnemi przyjmowali, przeto Minister Sprawiedliwości, zwracając w tej mierze uwagę notariusza na urzędzenia krajowe, zaleca mu, aby na przyszłość w każdym takowym przypadku strony do złożenia konsensu sprzedaży i kwitu z opłaconego laudemjum wzywał i dokumenta te do aktu przyłączał, tudzież, aby Prokuratorowi właściwego departamentu o takowej alienacji natychmiast doniósł.” Potwierdzenie ciągłości takiej wykładni znajduje się również w postanowieniach b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dn. 16/28 września 1841 r. i b. Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 11/23 listopada 1841 r., rozstrzygających pytanie, „jak sobie ma postąpić rejent, gdy osoba zmierzająca chce przez testament rozrzadzić dzierżawą albo innem użytkowaniem dóbr rządowych” oraz „gdy darowizna między żyjącymi jest sporządzona” i mieszczących między innemi, takie wyjaśnienie: „akt akceptacji darowizny użytkowania dóbr rządowych nie powinien być przez rejenta wcale przyjmowany, dopóki mu obdarowany nie okaże konsensu władzy administracyjnej.” Wreszcie judykatura b. IX Departamentu Senatu, który jak wiadomo, interpretował stale stosunki własności podzielonej w kierunku przychylnym dla praw wieczystych dzierżawców, stała jednak również na stanowisku konieczności uprzedniego zezwolenia Skarbu dla ważnego w stosunku do Skarbu przelewu praw wieczystej dzierżawy (Zbiór P. Kapuścińskiego Nr. 102/5 z 1846 roku i Nr. 144/2 z 1848 r.).

6) Postanowienie b. Rady Administracyjnej z dnia 24 października / 5 listopada 1852 r. nie zostało uchylone żadnym późniejszym aktem prawodawczym, a nawet przeciwnie, obecne ustawodawstwo polskie poszło w tym samym kierunku, jak o tem przekonywa ustawa z dnia 29 lipca 1921 r. w przedmiocie przeznaczenia terenów za cytadelą pod budowę domów (Dz. U. Nr. 69, poz. 448), która w art. 7 wyraźnie zastrzega, że odnośnie do wypuszczanych na mocy tej ustawy w wieczystą dzierżawę gruntów państwowych bez zezwolenia Skarbu żadna alienacja i żaden dalszy przelew miejsca mieć nie może.

7) Na podstawie rozważań powyższych Sąd Najwyższy przychodzi do wniosku, że zawarty w postanowieniu b. Rady Administracyjnej z dnia 24 października / 5 listopada 1852 r. zakaz sporządzania aktów notarialnych odstąpienia praw do czasowych lub wieczystych dzierżaw państwowych bez zezwolenia władz rządowych, ma moc obowiązującą i skutkuje zaliczenie takich aktów do kategorii wzbronionych przez art. 90 Ustawy Notarialnej.

Z tych zasad na mocy art. 3 ust. a) dekretu z dnia 8 lutego 1919 roku w przedmiocie ustroju Sądu Najwyższego (Dz. Pr. Nr. 15, poz. 199)

Sąd Najwyższy

w odpowiedzi na postawione we wniosku Ministra Sprawiedliwości pytanie wyjaśnia:

Postanowienie b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dn. 24 października / 5 listopada 1852 r. (Dz. Pr. t. 46 str. 47) winno być uważane, jako zakaz sporządzania aktów notarialnych odstąpienia praw do czasowych lub wieczystych dzierżaw dóbr państwowych bez zezwolenia władz rządowych, z mocą przepisu obowiązującego w rozumieniu art. 90 Ust. Not. Na oryginałe właściwe podpisy.

OKÓLNIK Nr. 1391/I. U./28/

w sprawie

urlopów wypoczynkowych dla sędziów, pragnących uczęszczać na kursa Akademii Prawa Międzynarodowego w Hadze.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów.

Powołując się na zamieszczony w niniejszym Numerze Dziennika Urzędowego Komunikat w sprawie kursów Akademii Prawa Międzynarodowego w Hadze, proszę Panów Prezesów i Prokuratorów o uwzględnianie przy rozdziale urlopów wypoczynkowych tych sędziów i prokuratorów, którzy oświadczą gotowość uczęszczania na wspomniane kursy.

Warszawa, dnia 11 czerwca 1928 r.

Minister Sprawiedliwości:

A. Meysztowicz

Załącznik do Nr. 1391/I. U./28.

K O M U N I K A T

w sprawie kursów Akademii Prawa Międzynarodowego w Hadze.

Akademja Prawa Międzynarodowego w Hadze, założona w r. 1923 przy poparciu finansowem Dotacji Carnegie, rozpoczyna dnia 2 lipca b. r. szósty rok swej działalności.

W czasie od 2 lipca do 25 sierpnia 1928 r. odbędą się dwa kursy, pierwszy od 2 — 28 lipca, drugi od 30 lipca do 25 sierpnia, obejmujące wykłady z dziedziny prawa międzynarodowego (publicznego i prywatnego), dotyczące rozwoju historycznego i zasad kardynalnych tego prawa, pozatem szereg wykładów specjalnych na aktualne tematy prawno-międzynarodowe. Wykłady te, wygłaszane w języku francuskim przez najwybitniejszych znawców odnośnych dziedzin, różnią się zasadniczo od podobnych prelekcji uniwersyteckich. Każdy przedmiot traktowany jest pod różnemi kątami widzenia i z najdalej idącym obiektywizmem, celem uniknięcia uzasadnionych wrażliwości narodowych.

W roku bieżącym, obok wybitnych przedstawicieli wiedzy prawnej zagranicą, przemawiać będzie w drugim kursie dwóch uczonych polskich, a miano-

wicie prof. Uniwersytetu Lwowskiego Dr. Ehrlich na temat interpretacji traktatów i radca prawny Ministerstwa Spraw Zagranicznych p. Rundstein na temat międzynarodowego arbitrażu w kwestiach prywatnych.

Przed rozpoczęciem wykładów wręczane jest słuchaczom krótkie ich streszczenie, zaopatrzone w notatki bibliograficzne.

Udział w kursach jest zupełnie bezpłatny. Dla wzięcia udziału wystarczy pisemne zgłoszenie się do Sekretariatu (Secrétariat du Conseil d'administration de l'Académie de Droit International de la Haye, au Palais de la Paix, à la Haye) z podaniem nazwiska, obywatelstwa, zawodu i adresu.

Zalecając sędziom i członkom palestry korzystanie ze wspomnianych wykładów, Ministerstwo Sprawiedliwości zauważa, że osoby pragnące uczęszczać na te wykłady będą mogły korzystać z ulg paszportowych na podstawie zaświadczenia wydanego im przez władzę przełożoną oraz że uczęszczanie na kursa można pogodzić z wakacjami letnimi nad morzem w Scheweningen.

PISMO OKÓLNE Nr. 1187/II. G. S./28

w sprawie

sposobu wypisywania asygnacji.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Dla ujednolinitania sposobu wypisywania treści asygnacji na wypłaty należności z kas skarbowych, celem ułatwienia Centralnej Księgowości, izdom i kasom skarbowym cenzury wymienionych asygnacji, Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 25 kwietnia 1928 r. L. Dz. VII. 760/2 ustaliło wzory treści asygnacji, odpowiadające wymogom postanowień §§ 27 i 28 Przepisów rachunkowo-kasowych (Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r.) oraz § 34 tychże przepisów w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dn. 20 marca 1928 r. L. Dz. VII. 216/2/28 (okólnik Nr. 1376/II. G. S./28, ogłoszony w Dz. Urz. Nr. 8/28).

W tym stanie rzeczy proszę władze asygnujące o ścisłe stosowanie się do wzorów, przytoczonych w załączniku do niniejszego pisma okólnego oraz o wypisywanie asygnacji starannie i pismem czytelnym.

Warszawa, dnia 29 maja 1928 r.

Za Ministra Sprawiedliwości

St. Car

Podsekretarz Stanu

Załącznik do pisma okólnego Nr. 1187/II. G. S./28.

Wzory treści asygnacji.

Wzór Nr. 1.

Asygnacja zwykła, wystawiona bezpośrednio na kasę skarbową.

Należność 500 zł.

Potrącenie —

Do wypłaty 500 zł.

Kasa Skarbowa w wypłaci N. N. 500 zł. (pięćset zł.) za dostarczoną Urzędowi (wymienić Urząd) jedną szafę drewnianą.

(M. p.) podpis i tytuł urzędnika upoważnionego do podpisywania asygnacji. podpis i tytuł urzędnika kontrasygnującego asygnację.

Treść talonu.

N. N. otrzyma z Kasy Skarbowej w 500 zł. (pięćset złotych).
M. p. i podpisy jak wyżej.

Wzór Nr. 2.

Asygnacja na wypłatę należności służbowej jednemu funkcion. bez potrąceń.

Należność 100 zł.

Potrącenie —

Do wypłaty 100 zł.

Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu (Izba Skarbowa w) upoważni Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbowa w) do wypłaty N. N. radcy ministerjalnemu (wojewódzkiemu) 100 zł. (sto złotych) tytułem różnicy uposażenia za m. lipiec 192... r. między VI, a VII st. st. z powodu awansu.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

N. N. radca ministerjalny (wojewódzki) otrzyma z Centralnej Kasy Państwowej (Kasy Skarbowej w) 100 zł. (sto złotych).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 3.

Asygnacja wystawiona bezpośrednio na kasę skarb. na wypłatę należności służbowej jednemu funkcionarjuszowi, jeżeli jest jedno potrącenie.

Należność 100 zł.

Potrącenie 10 zł.

Do wypłaty 90 zł.

Kasa Skarbowa w zapisze na rozchód kwotę 100 zł. (sto zł.) przypadającą N. N. inspektorowi urzędu X, tytułem zwrotu kosztów podróży i diet w myśl polecenia (czyjego) z dn. 192... r. Nr., potrąci z tej sumy i zapisze na dz. 5 § 11 budżetu Ministerstwa Skarbu 1928/9, kwotę 10 zł. tytułem zwrotu nadbranych kosztów podróży i diet w r. 1927/8 na podstawie asygnacji z dn. Nr., według dołączonej deklaracji, a resztę w kwocie 90 zł. (dziewięćdziesiąt zł.) wypłaci temuż inspektorowi N. N.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

N. N. inspektor otrzyma z kasy Skarbowej w 90 zł. (dziewięćdziesiąt zł.).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 4.

Asygnacja zbiorowa, jeżeli jest kilka potrąceń.

Należność 142.530 zł.

Potrącenie 30.129 zł. 35 gr.

Do wypłaty 112.400 zł. 65 gr.

Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu (Izba Skarbowa w) upoważni Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbowa w) do zapisa-
nia na rozchód kwoty 142.530 zł. (sto czterdzieści dwa tysiące
pięćset trzydzieści zł.) należnej urzędnikom i niższym funkcionarjuszom
(jakiego urzędu) tytułem uposażenia za m. maj 192... r., potrącenia
z tej sumy i zapisań na przychód kwoty 30.129 zł. 35 gr. według umieszczonej

na odwrotnej stronie specyfikacji na podstawie dołączonych 8 deklaracji (wykazów), oraz wypłacenia reszty w kwocie 112.400 zł. 65 gr. (sto dwanaście tysięcy czterysta zł. 65 gr.) do rąk naczelnika kancelarii N. N. do rozplaty według listy płatniczej.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

N. N. naczelnik kancelarii Urzędu otrzyma z Centralnej Kasy Państwowej (Kasy Skarbowej w) 112.400 zł. 65 gr. (sto dwanaście tysięcy czterysta zł. 65 gr.).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 5.

Asygnacja wystawiona na firmę.

Należność 200 zł.

Potrącenie —

Do wypłaty 200 zł.

Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu (Izba Skarbowa w) upoważni Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbową w) do wypłaty firmie „Nasz Sklep” w Warszawie do rąk upoważnionego do odbioru Stanisława Pawłowskiego 200 zł. (dwieście zł.) za dostarczone urzędowi X materiały pisarskie.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

Stanisław Pawłowski, upoważniony przez firmę „Nasz Sklep” w Warszawie, otrzyma z Centralnej Kasy Państwowej (Kasy Skarbowej w) 200 zł. (dwieście złotych).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 6.

Asygnacja na wypłatę należności firmie, jeżeli jest jedno potrącenie.

Należność 4.000 zł.

Potrącenie 200 zł. 90 gr.

Do wypłaty 3.799 zł. 10 gr.

Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu (Izba Skarbowa w) upoważni Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbową w) do zapisania na rozchód kwoty 4.000 zł. (cztery tysiące zł.), należnej firmie X w Warszawie za dostarczone (komu i co), potrącenia z tej sumy i zapisania na przychód w dz. § budżetu Ministerstwa 1928/9 r. kwoty 200 zł. 90 gr. tytułem kary konwencjonalnej na podstawie dołączonej deklaracji, oraz wypłacenia pozostałej reszty w kwocie 3.799 zł. 10 gr. (trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć zł. 10 gr.) do rąk N. N., upoważnionego przez firmę do odbioru.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

N. N. upoważniony przez firmę X w Warszawie, otrzyma z Centralnej Kasy Państwowej (Kasy Skarbowej w) 3.799 zł. 10 gr. (trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dziewięć zł. 10 gr.).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 7.

Asygnacja na przelew należności na rachunek wierzyciela w Banku Polskim lub P. K. O.

Należność 500 zł.

Potrącenie 30 zł.

Do wypłaty 470 zł.

Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu (Izba Skarbowa w) upoważni Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbową w) do zapisania na rozchód kwoty 500 zł. (pięćset zł.) należnej N. N. za dostarczone (komu) 10 tonn węgla według rachunku z dn. 192 r., potrącenia z tej sumy i zapisania na przychód kwoty 30 zł. według drugostronnej specyfikacji na podstawie dołączonych 3-ch deklaracji i przelania (przekazania) reszty w kwocie 470 zł. (czterysta siedemdziesiąt zł.) do Oddziału Banku Polskiego w na rachunek żyrowy (do P. K. O. na konto czekowe Nr. 00) tegoż N. N.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

Centralna Kasa Państwowa (Kasa Skarbowa w) przekaze (przeleje) do Oddziału Banku Polskiego w na rachunek żyrowy (do P. K. O. na konto czekowe Nr. 00) N. N. 470 zł. (czterysta siedemdziesiąt zł.).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 8.

Asygnacja „na przelew”.

Należność 120 zł.

Potrącenie 120 zł.

Do wypłaty —

Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu (Izba Skarbowa w) upoważni Centralną Kasę Państwową (Kasę Skarbową w) do zapisania na rozchód kwoty 120 zł. (sto dwadzieścia zł.), należnej Ministerstwu Skarbu za nadesłane (komu) druki

Izbie Skarbowej

według rachunku Biura Druków w Ministerstwie Skarbu z dnia 19 r.

wymienionej Izby Skarbowej

Nr. i zarachowania tej kwoty na podstawie dołączonej deklaracji na dz. 2, § 6 budżetu dochodów Ministerstwa Skarbu.

Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

Centralna Kasa Państwowa zapisze na dz. 2 § 6 budżetu dochodów Ministerstwa Skarbu 120 zł. (sto dwadzieścia zł.).

Pieczęć i podpisy.

Wzór Nr. 9.

Asygnacja „na przelew” zaliczki na uposażenie.

Należność 300 zł.

Potrącenie 300 zł.

Do wypłaty —

Centralna Kasa Państwowa (Kasa Skarbowa w) zapisze na rozchód 300 zł. (trzysta zł.) tytułem zaliczki na uposażenie, przyznanej kon-

trolerowi N. N. i przekaże tę kwotę (do Kasy Skarbowej w) Central-
zarachuje
nej Kasy Państwowej na wznowienie funduszu zaliczek na uposażenie Mi-
nisterstwa (Urzędu) na podstawie dołączonej deklaracji.
Pieczęć i podpisy.

Treść talonu.

Centralna Kasa Państwowa (Kasa Skarbowa w) zapisze (prze-
każe) do Kasy Skarbowej w (Centralnej Kasy Państwowej) na wzno-
wienie funduszu zaliczek na uposażenie Ministerstwa 300 zł. (trzy-
Urzędu
sta złotych).

Pieczęć i podpisy.

KOMUNIKAT

w sprawie prowadzenia księgi kredytów i wydatków budżetowych.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 30 kwietnia 1928 r. L. D. VII.291/2.
Do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w miejscu.

Na pismo z dnia 10 lutego r. b. N. O. R. 1285/28 Ministerstwo Skarbu
oznajmia, że w nowym wzorze księgi kredytów i wydatków budżetowych,
wprowadzonym rozporządzeniem z dn. 20 marca r. b. L. D. VII.216/2, przedziałka
„Ogólna suma wyasygnowana od początku okresu” została usunięta.

Co się tyczy wypełniania przedziałek „Stan kredytu” i „Pozostałość kre-
dytu” Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zgadza
się na to, aby w wypadkach dokonywania zapisów w księdze kredytów i wy-
datków budżetowych, tak stan kredytu jak i jego pozostałość były wykazywane
nie przy każdym poszczególnym zapisie, lecz tylko przy ostatnim z serii doko-
nanych w ciągu dnia każdorazowo zapisów lub też wogóle przy ostatnim z za-
pisów, dokonanych w jednym dniu.

Ułatwienie jednak powyższe w sposobie prowadzenia księgi kredytów
i wydatków budżetowych nie zwalnia władz asygnujących od obowiązku śle-
dzenia pozostałości kredytu przy zapisywaniu poszczególnej asygnacji.

KOMUNIKAT

w sprawie ustanowienia delegata Rządu dla spraw uregulowania własności
Kościoła.

Rada Ministrów uchwala z dnia 18 maja 1928 r. na podstawie art. 5 roz-
porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. o wpisywaniu
do ksiąg hipotecznych praw własności polskich osób prawnych kościelnych
i zakonnych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 120) wyznaczyła P. Wincentego Szmi-
deckiego, st. radcę Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w War-
szawie na delegata Rządu dla arcybiskupstwa warszawskiego oraz djecezyj:
płockiej, podlaskiej i łomżyńskiej.

Uchwała ogłoszona została w Monitorze Polskim z dnia 19 maja b. r. Nr. 115.

Z A W I A D O M I E N I A .

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 5 czerwca 1928 r. w apelacjach:
warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

Nr. porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów								
		Prezesów	Wiceprezesów	Sądu Najw. wzgl. Ap. Ok.	Sędziów		Prokuratorów	Podprokuratorów	Notariuszów	
					Śledczych	Pokoju				
1	Sąd Najwyższy.									
2	" Apel. w Warszawie			5						
3	" " " Lublinie									
4	" " " Wilnie	1	1							
5	" Okręg. w Białej			1			1 ¹⁾			
6	" " " Białymstoku							1		
7	" " " Kaliszu						1 ⁷⁾		1	Koło
8	" " " Łomży									
9	" " " Łodzi									
10	" " " Mławie									
11	" " " Lublinie.			4	1 ⁴⁾		1 ¹⁸⁾	1		
12	" " " Płocku									
13	" " " Siedlcach.			1						
14	" " " Suwałkach.						1 ⁸⁾			
15	" " " Sosnowcu						5 ²⁾ , 6 ⁶⁾			
16	" " " we Włocławku			1						
17	" " " w Warszawie			4	1 ¹⁾		2 ³⁾ , 4 ⁴⁾		1	Łowicz
18	" " " Kielcach			2			3 ⁹⁾ , 10 ¹⁰⁾ , 15 ¹⁵⁾	1		
19	" " " Piotrkowie			1			1 ⁵⁾	1	1	Tomaszów
20	" " " Radomiu			2			1 ¹²⁾			
21	" " " Zamościu						1 ¹⁴⁾			
22	" " " Wilnie			2	6 ¹⁰⁾ , 11 ¹¹⁾ , 12 ¹²⁾ , 13 ¹³⁾ , 14 ¹⁴⁾ , 16 ¹⁶⁾		2 ²⁴⁾ , 25 ²⁵⁾	1	1	Nowa Wilejka z dn. 1.VI 28 r.
23	" " " Grodnie.				1 ⁸⁾		1 ²⁷⁾			
24	" " " Łucku				2 ³⁾ , 5 ⁵⁾		2 ¹¹⁾ , 19 ¹⁹⁾		1	Łuck
25	" " " Pińsku				1 ¹⁵⁾		4 ²¹⁾ , 22 ²²⁾ , 23 ²³⁾ , 26 ²⁶⁾		1	Kamieniec Litewski z dn. 1.VII 1928 r.
26	" " " Nowogródka			1	1 ⁹⁾		1 ²⁰⁾			
27	" " " Równem			1	3 ²⁾ , 6 ⁶⁾ , 7 ⁷⁾		3 ¹³⁾ , 16 ¹⁶⁾ , 17 ¹⁷⁾	2		

Sędziowie śledczy: 1) Rypin. 2) Zdołbunów. 3) Łuck zapas. 4) Krasnystaw. 5) Kowel.
6) Korzec. 7) Włodzimierzec. 8) Kosów 9) Stołpce. 10) Wolożyn. 11) Wilejka. 12) Szczuczyn. 13) Głębokie.
14) Lida. 15) Stolin. 16) Wilno.

Sędziowie pokoju: 1) Biała. 2) Sosnowiec 4 etaty. 3) Warszawa zapas. 4) Otwock. 5) Beł-
chatów. 6) Sosnowiec zapas. 7) Kalisz. 8) Suwałki zapas. 9) Jędrzejów. 10) Niewachlów. 11) Łuck zapas.
12) Opoczno. 13) Berezno. 14) Komarów. 15) Bodzentyn. 16) Dubno. 17) Równe zapas. 18) Lublin zapas.
19) Kowel. 20) Nieśwież. 21) Pińsk zapas. 22) Małoryta. 23) Łachwa. 24) Miadzioła. 25) Landwarów.
26) Brześć n/B. 27) Kosów.

RUCH SŁUŻBOWY

W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Mieczysław Przesiecki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Równem — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Wincenty Urniaż, sędzia pokoju w Wilnie — sędzią sądu okręgowego w Wilnie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Kazimierz Rakowiecki, wiceprezes Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej — sędzią Sądu Najwyższego, dnia 10 maja 1928 r.; Dr. Mieczysław Różański, sędzia sądu okręgowego w Krakowie — sędzią sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 10 maja 1928 r.; Stefan Dutkowski, sędzia sądu okręgowego w Lublinie — sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 10 maja 1928 r.; Wacław Dlouhy, podprokurator przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku, dnia 10 maja 1928 r.; Mieczysław Kowalski, sędzia sądu okręgowego w Kielcach — wiceprezesem sądu okręgowego w Kielcach, dnia 10 maja 1928 r.; Marjan Kornicki, sędzia sądu okręgowego w Grudziądzu — dyrektorem przy sądzie okręgowym w Grudziądzu, dnia 10 maja 1928 r.; Władysław Zahorowski, sędzia pokoju I okr. m. Łodzi — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 10 maja 1928 r.; Julian Maliszewski, sędzia śledczy zapasowy w Równem — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 10 maja 1928 r.; Marjan Skorupski, sędzia pokoju w Kostopolu — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 10 maja 1928 r.; Czesław Bortnowski, sędzia pokoju w Równem — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 10 maja 1928 r.; Władysław Brzozowski, sędzia pokoju w Dubnie — sędzią sądu okręgowego w Łucku, dnia 10 maja 1928 r.; Edward Wolff, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Łomży — sędzią sądu okręgowego w Łomży, dnia 10 maja 1928 r.; Dr. Tomasz Kwasik, podprokurator przy sądzie okręgowym w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 10 maja 1928 r.; Stefan Kamiński, sędzia pokoju w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 10 maja 1928 r.; Edmund Salak, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 10 maja 1928 r.; Józef Sarnicki, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Sosnowcu, dnia 10 maja 1928 r.; Władysław Klank, podprokurator przy sądzie okręgowym w Białymstoku — sędzią sądu okręgowego w Białymstoku, dnia 10 maja 1928 r.; Mieczysław Gacki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Kielcach — sędzią sądu okręgowego w Kielcach, dnia 10 maja 1928 r.; Dr. Leopold Zarzycki, sędzia sądu okręgowego w Krakowie — sędzią sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 15 maja 1928 r.; Michał Celewicz, dyrektor przy sądzie okręgowym w Bydgoszczy — wiceprezesem sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 15 maja 1928 r.; Józef Kamiński, podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — prokuratorem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, dnia 15 maja 1928 r.; Wacław Nowicki, sędzia pokoju zapasowy w Równem — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 15 maja 1928 r.; January Majewski, sędzia śledczy m. Wilna — sędzią sądu okręgowego w Równem, dnia 15 maja 1928 r.; Jan Kopaczewski, sędzia pokoju w Łodzi — sędzią sądu okręgowego w Łodzi, dnia 15 maja 1928 r.; Jerzy Karwowski, sędzia pokoju zapasowy w Nowogrodku — sędzią sądu okręgowego w Nowogrodku, dnia 15 maja 1928 r.; Stanisław Buzycki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Wilnie — sędzią sądu okręgowego w Wilnie, dnia 15 maja 1928 r.; Witold Januszkowski, sędzia pokoju zapasowy w Wilnie — sędzią sądu okręgowego w Wilnie, dnia 15 maja 1928 r.; Karol Goetz, zastępca podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie — radcą ministerjalnym w VI st. sł. w Ministerstwie Sprawiedliwości, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Dr. Jan Jurkiewicz, sędzia powiatowy w Grudziądzu — sędzią sądu okręgowego w Grudziądzu, dnia 14 maja 1928 r.; Marjan Zawodny, naczelnik sądu powiatowego w Chełmży — sędzią sądu okręgowego w Starogardzie, dnia 14 maja 1928 r.;

Kazimierz Kaniewski, sędzia powiatowy w Działdowie — naczelnikiem sądu powiatowego w Działdowie, dnia 14 maja 1928 r.; Alojzy Herman, sędzia powiatowy w Toruniu — naczelnikiem sądu powiatowego w Toruniu, dnia 14 maja 1928 r.; Jerzy Gortatewicz, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Białymstoku z siedzibą w Sokółce, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Witold Gorzechowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Zamościu — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Bernard Czaplicki, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Sosnowcu II rew. pow. będzińskiego z siedzibą w Dąbrowie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Wacław Tomaszewski, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Pińsku I rew. pow. łuninieckiego z siedzibą w Łunińcu, dnia 14 maja 1928 r.; Stefan Jaroszyński, podprokurator, przy sądzie okręgowym w Równem — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Lublinie, dnia 14 maja 1928 r.; Antoni Goldman, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Pińsku II rew. pow. łuninieckiego, dnia 14 maja 1928 r.; Edward Nicz, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łomży z siedzibą w Łomży, dnia 14 maja 1928 r. z dn. 1 czerwca 1928 r.; Wincenty Choroszewski, egzaminowany aplikant — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie z siedzibą w Warszawie, dnia 25 maja 1928 r.; Jerzy Majewski, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Franciszek Malinowski, aplikant — sędzią pokoju w Mińsku Mazowieckim, dnia 16 kwietnia 1928 r. z dn. 1 maja 1928 r.; Jurcewicz Władysław, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Domaczewie, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Wacław Tomaszewski, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Kobylniu, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Henryk Pozniak, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Łowiczu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Eryk Zirkwitz, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Augustowie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Piotr Niewiarowski, referendarz w VII st. sł. w starostwie szczucińskim — sędzią pokoju w Grajewie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Jarosław Kirczow, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Maciejowicach, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Franciszek Czajczyński, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Wieluniu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Stanisław Czekotowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Grodnie II rew. pow. prużańskiego — sędzią pokoju w Porozowie, dnia 14 maja 1928 r.; Włodzimierz Dymicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Pińsku II rew. pow. łuninieckiego — sędzią pokoju w Janowie, dnia 14 maja 1928 r.; Marjan Świątkowski, egzaminowany aplikant — sędzią pokoju w Radomiu, dnia 14 maja 1928 r. z dn. 1 czerwca 1928 r.; Karol Blank, st. sekretarz urzędu prokuratorskiego przy sądzie okręgowym w Płocku — sędzią pokoju w Bieżuniu, dnia 21 maja 1928 r.; Dr. Maciej Rospond, egzaminowany aplikant — sędzią powiatowym w Wojniczu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Witold Kwasek, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Czarnkowie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Kazimierz Kromolicki, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Jutrosinie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Edward Łużyński, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Środzie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Dr. Józef Bragieli, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Katowicach, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Dr. Józef Pisarek, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Katowicach, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Kazimierz Krykowski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Katowicach, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Józef Krzywoń, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Tarnowskich Górach, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Stanisław Szenic, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Toruniu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Stanisław Radkowski, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Chodzieży, dnia 14 maja 1928 r.; Jan Barbacki, egzaminowany aplikant — sędzią powiatowym w Tyczynie, dnia 21 maja 1928 r.; Bolesław Misiurewicz, asesor prokuratury — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Gnieźnie, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Julian Sekita, egzaminowany aplikant — podprokuratorem

przy sądzie okręgowym w Siedlcach, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Bronisław Filipkowski, aplikant adwokacki w Zamościu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Mławie, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Dr. Bolesław Kauzał, sędzia powiatowy w Wojniczu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Krakowie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Teofil Patroński, sędzia powiatowy w Tyczynie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Tarnowie, dnia 21 maja 1928 r.; Dr. Leon Krawczewski, egzaminowany aplikant — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Rzeszowie, dnia 21 maja 1928 r.; Stanisław Robak, egzaminowany aplikant — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Zamościu, dnia 21 maja 1928 r.; Jan Zaborowski — notariuszem przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Kole z siedzibą w Izbicy, dnia 14 kwietnia 1928 r.; Leon Sumorok, adwokat w Wilnie — pisarzem hipotecznym przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 14 kwietnia 1928 r.; Izydor Strocki, zast. notariusza w Otyńi — notariuszem w Otyńi, dnia 14 maja 1928 r.; Stanisław Hessel, zast. notariusza w Chodorowie — notariuszem w Rymanowie, dnia 14 maja 1928 r.; August Krupiński, kandydat notarialny w Przemyślanach — notariuszem w Chodorowie, dnia 14 maja 1928 r.; Michał Kaznowski, kandydat notarialny we Lwowie — notariuszem w Mikulińcach, dnia 14 maja 1928 r.; Jerzy Pomykański, dyrektor biura Sejmu i Senatu Rz. Polskiej — notariuszem przy wydziałach hipotecznych sądu okręgowego w Warszawie, dnia 19 maja 1928 r., z dn. 20 czerwca 1928 r.; Stanisław Stanisławski, pisarzem hipotecznym przy wydziale hipotecznym sądu pokoju we Włodawie, dnia 21 maja 1928 r.; Mieczysław Góralewicz i Zbyszko Zajączkowski, egzaminowani aplikanci — asesorami sądowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 14 maja 1928 r.; Kazimierz Wojciechowski, egzaminowany aplikant — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 14 maja 1928 r.; Romuald Jodko, sekretarz sądu pokoju II okr. w Kazimierzy Wielkiej — komornikiem przy sądzie okręgowym w Kielcach, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Michał Rogalski — komornikiem przy sądzie okręgowym w Pińsku, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Czesław Dorabalski, sekretarz sądu pokoju w Kole — komornikiem przy sądzie okręgowym w Kaliszu; Józef Piasecki, sekretarz sądu pokoju w Sieradzu — komornikiem przy sądzie okręgowym w Kaliszu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Augustyn Rataj — komornikiem przy sądzie okręgowym w Równem, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Walerjan Ważyński, sekretarz sądu okręgowego w Łucku — komornikiem przy sądzie okręgowym w Łucku, dnia 14 maja 1928 r.; Jan Mierzejewski, podsekretarz sądu okręgowego w Płocku — komornikiem przy sądzie okręgowym w Płocku, dnia 21 maja 1928 r.; Antoni Birula, sekretarz sądu pokoju w Nowogrodzku — komornikiem przy sądzie okręgowym w Nowogrodzku I rew. pow. nowogrodzkiego, dnia 21 maja 1928 r.

Delegowani: Mieczysław Beblowski, zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łomży — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łomży, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Tadeusz Dobaczewski, egzaminowany aplikant — zast. sędziego śledczego i pokoju sądu okręgowego w Płocku, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Mieczysław Chrościelewski, Józef Dembicki, Henryk Płowecki, Wacław Szemioth, egzaminowani aplikanci — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Jan Piekarczyk, egzaminowany aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Białej, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Zygmunt Landfisch, egzaminowany aplikant — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Zdzisław Plewako, zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Grodnie — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Pińsku, dnia 1 maja 1928 r.; Ludwik Garbowski, Edmund Woroniecki, Witold Trepka, egzaminowani aplikanci — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Stefan Woliński, zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego

w Warszawie — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Stefan Raczyński, podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — delegowany do czynności w nadzorze prokuratorskim Ministerstwa Sprawiedliwości, dnia 12 maja 1928 r.; Aleksander Czaplicki, Ministerstwa Sprawiedliwości, dnia 12 maja 1928 r.; Aleksander Czaplicki, egzaminowany aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie, dnia 14 maja 1928 r.; Czesław Połowiński, egzaminowany aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Wilnie, dnia 14 maja 1928 r.; Józef Podgórski, egzaminowany aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Pińsku, dnia 14 maja 1928 r.; Stefan Sieradzki, egzaminowany aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 21 maja 1928 r.; Wacław Bogucki, egzaminowany aplikant — zast. podprokuratora przy sądzie okręgowym w Piotrkowie, dnia 21 maja 1928 r.; Franciszek Petruszewicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Pińsku — delegowany do urzędu prokuratorskiego sądu okręgowego w Warszawie, dn. 25 maja 1928 r.; Kazimierz Olszewski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Warszawie — delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości, dnia 25 maja 1928 r. z dn. 1 czerwca 1928 r.

Przeniesieni na skutek podania: Stanisław Rybiński, sędzia pokoju w Mińsku Mazowieckim — sędzią pokoju w Warszawie, dnia 16 kwietnia 1928 r. z dn. 1 maja 1928 r.; Jan Czarnowski, sędzia pokoju w Łowiczu — sędzią pokoju w Warszawie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Henryk Myśliborski, sędzia pokoju w Radzyminie — sędzią pokoju w Warszawie, dnia 1 maja 1928 r.; Wacław Jaskłowski, sędzia pokoju I okr. w Jędrzejowie — sędzią pokoju II okręgu w Jędrzejowie, dnia 14 maja 1928 r.; Stanisław Piaskowski, sędzia pokoju w Janowie — sędzią pokoju w Kobryniu, dnia 14 maja 1928 r.; Zygmunt Filipowicz, sędzia pokoju w Bodzentynie — sędzią pokoju w Piekoszowie, dnia 14 maja 1928 r.; Eugenjusz Załusko, sędzia pokoju w Brześciu n/Bugiem — sędzią pokoju w Kobryniu, dnia 14 maja 1928 r.; Henryk Butrym, sędzia śledczy I rew. pow. łuninieckiego — sędzią śledczym sądu okręgowego w Wilnie I rew. pow. bractawskiego z siedzibą w Braślawiu, dnia 14 maja 1928 r.; Jerzy Androsow, sędzia śledczy I rew. pow. zdołbunowskiego z siedzibą w Zdołbunowie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Równem, III rew. pow. rówieńskiego, dnia 14 maja 1928 r.; Zygmunt Sonnenstrahl, sędzia śledczy sądu okręgowego w Pińsku I rew. pow. stolińskiego z siedzibą w Stolinie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Pińsku II rew. pow. kobryńskiego z siedzibą w Kobryniu, dnia 14 maja 1928 r.; Stanisław Kuszlejo, sędzia śledczy I rew. pow. grodzieńskiego — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Grodnie z siedzibą w Grodnie, dnia 21 maja 1928 r.; Kazimierz Kwiatkowski, sędzia śledczy zapasowy w Grodnie — sędzią śledczym zapasowym sądu okręgowego w Białymstoku z siedzibą w Białymstoku, dnia 21 maja 1928 r.; Jan Bitner, podprokurator przy sądzie okręgowym w Gnieźnie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Bydgoszczy, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Włodzimierz Ostrowski, sędzia powiatowy w Sołotwinie — sędzią powiatowym w Ostrowie, dnia 14 maja 1928 r.; Julian Kuryłowicz, notariusz w Rymanowie — notariuszem w Śniatynie, dnia 14 maja 1928 r.; Eugenjusz Kowalski, notariusz w Bałigrodzie — notariuszem w Sokalu, dnia 14 maja 1928 r.; Franciszek Dził, asesor sądowy w okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 30 kwietnia 1928 r.

Przeniesieni z urzędu: Wacław Kaliszewski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Białymstoku z siedzibą w Sokółce — sędzią śledczym II rew. w Białymstoku, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Jerzy Herasimowicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Siedlcach — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Zygmunt Wawrosz, podprokurator przy sądzie okręgowym Mławie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Jan Jackowski, sędzia pokoju II okręgu

w Jędrzejowie — sędzią pokoju I okr. w Jędrzejowie, dnia 14 maja 1928 r.; Izydor Charambura, sędzią pokoju w Wierzbicy — sędzią pokoju w Drzewicy, dnia 14 maja 1928 r. z dniem 1 czerwca 1928 r.; Marcelli Bacciarelli, wiceprezes sądu okręgowego w Białymstoku — wiceprezesem sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 15 maja 1928 r.;

Przeniesieni w wykonaniu wyroku sądu dyscyplinarnego: Jan Kanty Bierzynski, notariusz przy wydz. hip. sądu okręgowego w Warszawie — notariuszem w Uniejowie, dnia 25 kwietnia 1928 r.; Karol Targowski, sędzią pokoju I okr. w Warszawie — sędzią pokoju w Radzyminie, dnia 1 maja 1928 r.; Albin Chomicki, sędzią pokoju w Belchatowie — sędzią pokoju w Szczuczynie, dnia 14 maja 1928 r.; Jan Burmakiński, zast. sędziego śledczego w okręgu sądu okręgowego w Mławie — zast. sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 30 kwietnia 1928 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podania: Dionizy Hayder, sędzią sądu apelacyjnego we Lwowie, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Mieczysław Rossowski, sędzią sądu apelacyjnego we Lwowie, dnia 12 maja 1928 r.; Władysław Wolter, prezes sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 9 maja 1928 r. z dn. 30 września 1928 r.; Dr. Konstanty Liszka, sędzią sądu apelacyjnego we Lwowie, dnia 21 maja 1928 r.; Aleksander Szydłowski, sędzią śledczy w Łomży, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Józef Lisiecki, sędzią sądu okręgowego w Kielcach, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Tomasz Ziętowski, rewizor rachuby przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Deodat Norsesowicz, sędzią powiatowy w Kutach, dnia 14 maja 1928 r.

Zwolnieni na skutek podania: Antoni Kaczkowski, sędzią powiatowy w Starogardzie, dnia 16 kwietnia 1928 r. z dn. 30 kwietnia 1928 r.; Dr. Piotr Szydłowski, sędzią powiatowy w Kościerzynie, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 30 kwietnia 1928 r.; Mieczysław Zaidlewicz, sędzią powiatowy w Poznaniu, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Tomasz Hempowicz, sędzią powiatowy w Starogardzie, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Michał Smigielski, sędzią powiatowy w Bydgoszczy, dnia 14 maja 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Andrzej Ignatowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Radomiu, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Władysław Robakiewicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Płocku, dnia 16 kwietnia 1928 r.; Stanisław Żelazny, podprokurator przy sądzie okręgowym w Chojnicach, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Henryk Kiedrzyński, sędzią pokoju w Drzewicy, dnia 30 kwietnia 1928 r.; Michał Andruszkiewicz, sędzią pokoju w Kobryniu, dnia 14 maja 1928 r.; Wiktor Gajewski, asesor prokuratury w Poznaniu, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 31 maja 1928 r.; Dr. Jan Sypniewski, asesor prokuratury w Bydgoszczy, dnia 30 kwietnia 1928 r. z dn. 15 kwietnia 1928 r.; Józef Bułat, komornik przy sądzie okręgowym w Nowogrodzku, dnia 21 maja 1928 r.

Zwolniony w wykonaniu wyroku sądu dyscyplinarnego: Leonidas Iwanow, sędzią pokoju w Landwarowie, dnia 14 maja 1928 r.

Uchylenie decyzji: Kazimierz Rankowski, sędzią powiatowy w Zbąszyniu, uchylono decyzję o zwolnieniu, z dn. 26 marca 1928 r. dn. 30 kwietnia 1928 r.

Zmarli: Stefan Kowalewski, sędzią pokoju w Niewachlowie, dnia 3 kwietnia 1928 r.; Jan Waydowicz, podprokurator w Rybniku, dnia 24 kwietnia 1928 r.; Wacław Chmielowski, notariusz w Łucku, dnia 20 kwietnia 1928 r.; Feliks Stalony Dobrzański, sędzią śledczy w Miechowie, dnia 24 kwietnia 1928 r.; Zygmunt Maślankiewicz, sędzią sądu okręgowego w Warszawie, dnia 20 kwietnia 1928 r.; Julian Sokołowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 1 maja 1928 r.; Julian Drewnicki, sędzią powiatowy w Trembowli, dnia

12 kwietnia 1928 r.; Michał Radecki, sędzią sądu okręgowego w Brzeżanach, dnia 27 kwietnia 1928 r.; Aleksander Breżezowski, sędzią sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 3 maja 1928 r.; Leon Doboszyński, sędzią sądu okręgowego w Nowogrodzku, dnia 9 maja 1928 r.

W Y K A Z

ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie na dzień 1 czerwca 1928 r.

Prezes sądu apelacyjnego w Warszawie mianował aplikantami w okręgu tegoż sądu: Sopera Mojżesza, Czerwiakowskiego Jana postanowieniem z dn. 1 maja 1928 r., Graubarta Benjamina — z dn. 2 maja r., Dunin-Borkowskiego Michała, Kirszenberga Symchę-Herca, Rymaszewskiego Jerzego — z dn. 4 maja 1928 r., Małkuszewskiego Wojciecha, Bluma Arona — z dn. 5 maja 1928 r., Słotwińskiego Franciszka Władysława, Warhaftiga Zoracha — z dn. 8 maja 1928 r., Kochanowicza vel Kahanowicza Tadeusza — z dn. 9 maja 1928 r., Goldfela Norberta, Dembińskiego Jerzego Zenona — z dn. 10 maja 1928 r., Kargowskiego Jana, Mezrycera Jakóba-Lejbę — z dn. 11 maja 1928 r., Bursztyna Mojżesza, Sztrumpfa Edwarda Piotra — z dn. 12 maja 1928 r., Stratonowicza Sergjusza Wacława — z dn. 15 maja 1928 r., Kotlickiego Maurycego, Witkowskiego Romana — z dn. 18 maja 1928 r., Dulębę Piotra Władysława, Wilderównę Sarę Ernestynę — z dn. 19 maja 1928 r., Maćkowa Edwarda-Franciszka, Białostockiego Samuela — z dn. 22 maja 1928 r., Dulębę Feliksa Marjana, Hryniewicz Kazimierza Piotra, Elbauma Izraela, Szaję Szmula, z dn. 25 maja 1928 r. Gotmana Szolima Szachnę — z dn. 26 maja 1928 r. Naumowicza Antoniego Stanisława, Zylbera Leopolda Jana — z dn. 29 maja 1928 r.

W Y K A Z

aplikantów zwolnionych na skutek podań przez prezesa sądu apelacyjnego w Warszawie, według stanu na dzień 1 czerwca 1928 r.

Aplikantów: Hermelina Aleksandra — postanowieniem z dn. 4 maja 1928 r., Markowicza Joachima — z dn. 5 maja 1928 r., Radziejewskiego Gustawa Gerszona, Rządiewicz Michała, Frydrychewicza Jana, Klarnera Jana, Königszteina Izaaka, Openheima Antoniego — z dn. 8 maja 1928 r., Bronowskiego Jerzego, Wyszynskiego Marjana, Gulińskiego Eligjusza, Habergica Józefa Hersza, Wierzbolowskiego Szymona, Cerankę Natana, Tyńskiego Abrahama, Wichę-równę Marję, Majewskiego Witolda, Frydmana Bolesława, Zermana Izraela — z dn. 10 maja 1928 r., Białasiewicz Adolfa, Schüttenberga Moryca, Grynsteina Jakóba, Mintza Alfreda — z dn. 11 maja 1928 r., Lilkera Wilhelma, Sarnę Mieczysława, Markowicza Adolfa, Rimlerową Irenę-Marję, Poznańskiego Leona, Pinesa Józefa vel Osipa, Rubina Leona, Fuka Edwarda, Granata Józefa, Wernera Jerzego, Bukiego Janusza Izydora, Arona Aleksandra, Goździakowskiego Ottona, Wiśniewską Władysławę, Stypulkowskiego Zbigniewa, Cohna Ludwika, Winiarskiego Tadeusza — z dn. 12 maja 1928 r., Szymankiewicz Leonarda — z dn. 14 maja 1928 r., Ostrowskiego Edwarda-Czesława — z dn. 15 maja 1928 r., Mitkiewicz Seweryna — z dn. 18 maja 1928 r., Kowalskiego Mirosława Juliana — z dn. 19 maja 1928 r., Kotowską Marję — z dn. 21 maja 1928 r., Pieńkowskiego Eugenjusza, Pyrowiczównę Felicję — z dn. 25 maja 1928 r., Raba Franciszka i Kohna Hieronima — z dn. 31 maja 1928 r.

W Y K A Z

ruchu służbowego aplikantów w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie na dzień 1 czerwca 1928 roku.

Prezes sądu apelacyjnego w Lublinie:

a) mianował aplikantami: Henryka Żebrowskiego postanowieniem z dn. 18 kwietnia b. r., Bazylego Sidorowicza — z dn. 19 kwietnia b. r., Jerzego Mar-

inkowskiego i Wawrzyńca Prokopowicza—z dn. 24 kwietnia b. r., Adama-Adolfa Goldfingera—z dn. 7 maja b. r., Wojciecha Mazurka—z dn. 8 maja b. r., Jana Brydę—z dn. 12 maja b. r., Abusia-Dawida Tenenbauma—z dn. 21 maja b. r.

b) zwolnił na skutek podania: Chaima Atlasa i Mendla Garfinkla postanowieniem z dn. 22 maja b. r., oraz Tytusa-Zygmunta-Leona Daszkiewicz-Bortnowskiego—z dn. 24 maja b. r.

A D W O K A T U R A.

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie niniejszym ogłasza, co następuje:

Zostali wykreśleni z listy adwokatów:

Henryk Cederbaum, adwokat, zam. w Warszawie, wskutek śmierci;
Jerzy Kostecki, adwokat, zam. w Warszawie, wskutek śmierci.

Zgłosił zamiar przeniesienia siedziby:

Jan Kulczycki, adwokat z Warszawy do Łowicza.

Zostali przyjęci w poczet adwokatów:

Józef Makulski z siedzibą w Warszawie, ul. Tamka 44 m. 4;
Józef Baliński z siedzibą w Płocku.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Gabryel Łuniewski z siedzibą w Warszawie, ul. Piękna 16 m. 5;
Henryk Kanarek z siedzibą w Warszawie ul. Krucza 41 m. 11;
Bronisława Stankiewiczowa z siedzibą w Warszawie ul. Boduena 2;
Felix Godziejewski z siedzibą w Warszawie ul. Marszałkowska 31, m. 26.

Zgłosił się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Adolf Włodzimierz, starosta pow. włodawskiego woj. lubelskiego, b. sędzia i podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, z siedzibą we Włodawie.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Józef-Hersz Habergritz, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Zielna Nr. 6 m. 19;

Edward Fuks, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi, ul. Żeromskiego 18;

Leon Rubin, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi, ul. Południowa Nr. 8;

Adolf Markowicz, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi, ul. Cegielniana Nr. 3;

Leonard Szymankiewicz, aplikant sądowy, z siedzibą w Łodzi, ul. Przejazd Nr. 65;

Marek S. Wierzbowski, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Wilcza Nr. 38;

Bolesław Frydman, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Zielna Nr. 9 m. 6;

Eugenjusz Pieńkowski, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Ogrodowa 23 m. 5;

Józef Granat, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Nowolipki 16 m. 29;

Włodzimierz Chłudziński, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Wspólna 16 m. 8;

Moryc Schüttenberg, aplikant sądowy, z siedzibą w Warszawie, ul. Leszno 73;

Joachim Markowicz, aplikant sądowy, z siedzibą w Częstochowie, ul. Panny Marji 18.